Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2015. december 16.
(OR. en)

13899/1/15
REV 1

LIMITE

PV/CONS 60
ECOFIN 838

PUBLIC

TERVEZET – JEGYZŐKÖNYV[1]

Tárgy:	Az Európai Unió Tanácsának 2015. november 11-én Brüsszelben tartott **3421.** ülése **(GAZDASÁGI ÉS PÉNZÜGYEK**)

[1] A Tanács jogalkotási tanácskozásaira, a Tanács egyéb nyilvános tanácskozásaira és a nyilvános vitákra vonatkozó információkat e jegyzőkönyv 1. kiegészítése tartalmazza.

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

1. A tervezett napirend elfogadása 3

JOGALKOTÁSI TANÁCSKOZÁSOK

2. Az „A” napirendi pontok jóváhagyása 3

3. Egyéb 3

NEM JOGALKOTÁSI TEVÉKENYSÉGEK

4. Az „A” napirendi pontok jóváhagyása 3

5. A Bizottság cselekvési terve a tőkepiaci unió megteremtéséről 4

6. A bankunió megvalósítása 4

7. Egységes Szanálási Mechanizmus – Az áthidaló finanszírozásra vonatkozó szabályok 4

8. Gazdasági kormányzás és az öt elnöknek „Az európai gazdasági és monetáris unió kiteljesítése” című jelentését követő intézkedések 4

9. Az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozása 5

10. A G20-csoport és az IMF 2015. október 8–11-én Limában megrendezett ülését követő intézkedések 5

11. Egyéb 5

MELLÉKLET – A Tanács jegyzőkönyvében rögzítendő nyilatkozatok 6

*

* *

1. A tervezett napirend elfogadása
13662/15 OJ CONS 59 ECOFIN 826

A Tanács elfogadta a fenti napirendet.

JOGALKOTÁSI TANÁCSKOZÁSOK
(Nyilvános tanácskozás az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (8) bekezdése alapján)

2. Az „A" napirendi pontok jóváhagyása
13663/15 PTS A 82

A Tanács elfogadta a 13663/15 dokumentumban szereplő „A" napirendi pontokat.

A 2. napirendi pontban szereplő dokumentumok helyesen:

2. napirendi pont: 13511/15 CODEC 1428 PI 78
+ ADD 1 REV 1
10373/15 PI 42 CODEC 949
+ COR 1 (es)
+ ADD 1

Az e napirendi pontok elfogadásával kapcsolatos részleteket e jegyzőkönyv kiegészítése tartalmazza.

3. Egyéb

– **Aktuális jogalkotási javaslatok**
= Az elnökség tájékoztatója

A Tanács nyugtázta a pénzügyi szolgáltatások területére vonatkozó jogalkotási javaslatok jelenlegi állását.

NEM JOGALKOTÁSI TEVÉKENYSÉGEK

4. Az „A" napirendi pontok jóváhagyása
13664/15 PTS A 83

A Tanács elfogadta a 13664/15 dokumentumban szereplő „A" napirendi pontokat.

Az e napirendi pontokhoz kapcsolódó nyilatkozatokat a melléklet tartalmazza.

5. <u>A Bizottság cselekvési terve a tőkepiaci unió megteremtéséről</u>

= A Tanács következtetései

13531/15 EF 194 ECOFIN 819 UEM 389 SURE 27
+ COR 1
+ COR 2 (el, fi, lv, mt, sk, hr)

<u>A Tanács</u> elfogadta a 13922/15 dokumentumban foglalt, a tőkepiaci unió megteremtésére irányuló bizottsági cselekvési tervről szóló következtetéseket.

6. <u>A bankunió megvalósítása</u>

= Tájékoztató az idevágó javaslatokkal kapcsolatos aktuális helyzetről

<u>A Tanács</u> tájékoztatást kapott a bankunió megvalósításával kapcsolatos aktuális helyzetről, és tudomásul vette, hogy sürgősen fel kell gyorsítani a nemzeti szinten szükséges intézkedéseket.

7. <u>Egységes Szanálási Mechanizmus – Az áthidaló finanszírozásra vonatkozó szabályok</u>

= Irányadó vita politikai megállapodás elérése céljából

A <u>miniszterek</u> megállapodtak az Egységes Szanálási Alaphoz biztosítandó áthidaló finanszírozással kapcsolatos további lépésekről, az áthidaló finanszírozásra vonatkozó végleges szabályok decemberi jóváhagyása céljából.

8. <u>Gazdasági kormányzás és az öt elnöknek „Az európai gazdasági és monetáris unió kiteljesítése" című jelentését követő intézkedések</u>

= A Bizottság előterjesztése és első véleménycsere

13356/15 ECOFIN 800 UEM 385
13348/15 ECOFIN 798 UEM 383
13352/15 ECOFIN 799 UEM 384
13374/15 ECOFIN 803 UEM 387
13358/15 ECOFIN 801 UEM 386
13330/15 ECOFIN 796 UEM 382
+ ADD 1

<u>A Tanács</u> megtartotta első véleménycseréjét a Bizottság által 2015. október 21-én – az öt elnöknek „Az európai gazdasági és monetáris unió kiteljesítése" című jelentését követően – benyújtott, a gazdasági kormányzással kapcsolatos kezdeményezéscsomagról.

9. Az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozása

– Az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Felei 21. Konferenciájának (Párizs, 2015. november 30. – december 11.) előkészítése

= A Tanács következtetései
13478/2/15 REV 2 ECOFIN 813 ENV 658 CLIMA 120

A Tanács elfogadta a 13875/15 dokumentumban foglalt tanácsi következtetéseket.

A lengyel delegáció benyújtotta a mellékletben szereplő nyilatkozatot.

10. A G20-csoport és az IMF 2015. október 8–11-én Limában megrendezett ülését követő intézkedések

= Az elnökség és a Bizottság tájékoztatója

Az elnökség és a Bizottság tájékoztatta a Tanácsot a G20-csoport és az IMF 2015. október 8–11-én Limában megrendezett üléséről.

11. Egyéb

E napirendi pontban nem merült fel kérdés.

****

A TANÁCS JEGYZŐKÖNYVÉBEN RÖGZÍTENDŐ – NEM JOGALKOTÁSI TEVÉKENYSÉGEKET ÉRINTŐ – NYILATKOZATOK

A 9. „B" napirendi ponthoz: **Az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozása**
– **Az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Felei 21. Konferenciájának (Párizs, 2015. november 30. – december 11.) előkészítése**
= **A Tanács következtetései**

LENGYELORSZÁG NYILATKOZATA

„Az új globális megállapodásnak a jövő nemzedékeinek érdekében biztosítania kell a globális éghajlat védelmét. Mindannyiunknak arra kell törekednünk, hogy Párizsban méltányos, reális és minden fél számára elfogadható végső kompromisszum szülessen.

Lengyelország önkéntes alapon pénzügyi támogatást nyújt a fejlődő országoknak, és készen áll arra, hogy ezt a gyakorlatát a jövőben is folytassa a jelenlegi szabályokkal összhangban, a tárgyalási folyamat támogatása érdekében.

A pénzügyi hozzájárulások jelenlegi önkéntes jellege az új globális megállapodás hatályba lépése – azaz 2020 – előtti és utáni időszakban is fennmarad. Az Európai Tanács 2009. októberi következtetéseivel összhangban kötelező erővel bíró kötelezettségek kizárólag a terhek belső megosztására vonatkozó, az Európai Tanács által jóváhagyandó előzetes megállapodás alapján róhatók az uniós tagállamokra.

Lengyelország véleménye szerint az ECOFIN tanácsi következtetések nem értelmezhetők úgy, hogy lehetővé tennék olyan pénzügyi kötelezettségek elfogadását, amelyek 2020 előtt vagy után, függetlenül az új globális megállapodás elfogadásától, valamennyi uniós tagállamra nézve kötelezőek."

A 21. „A" napirendi ponthoz: **Tervezet – A Tanács határozata a Kereskedelmi Világszervezet minisztereinek konferenciáján belül a Libériai Köztársaság Kereskedelmi Világszervezethez történő csatlakozásával kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspont meghatározásáról**
= **A határozat elfogadása**

ÍRORSZÁG NYILATKOZATA

„A Tanács által jóváhagyott határozatban foglalt, a természetes személyek üzleti célú ideiglenes tartózkodásával kapcsolatos rendelkezések csak annyiban kötelezőek Írországra mint az Európai Unió tagállamára nézve, amennyiben Írország az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló (21.) jegyzőkönyvvel összhangban bejelentette, hogy részt kíván venni a fent említett határozat meghozatalában. Írország biztosítani fogja a természetes személyek üzleti célú ideiglenes tartózkodásának a fenti rendelkezésekkel összhangban történő engedélyezését."

AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG NYILATKOZATA

„A fent említett határozatban foglalt, a természetes személyek üzleti célú ideiglenes tartózkodásával kapcsolatos rendelkezések csak annyiban kötelezőek az Egyesült Királyságra mint az Európai Unió tagállamára nézve, amennyiben az Egyesült Királyság az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló (21.) jegyzőkönyvvel összhangban bejelentette, hogy részt kíván venni a fent említett határozat meghozatalában."

A BIZOTTSÁG NYILATKOZATA

„A Bizottság üdvözli, hogy elfogadásra került a Libériai Köztársaságnak a WTO-hoz történő csatlakozását támogató uniós álláspont meghatározásáról szóló tanácsi határozat.

A Bizottság tudomásul veszi az arra irányuló javaslatot, hogy a csatlakozás tekintetében a tagállamok által a WTO-ban képviselendő álláspontra vonatkozóan a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői – közös megegyezéssel – határozatot fogadjanak el. A Bizottság megjegyzi, hogy lehetőség lett volna olyan uniós határozat elfogadására is, amely szükségtelenné tett volna egy ilyen külön határozatot."

<u>A 40. „A" napirendi ponthoz</u>:

a) Tervezet – A Tanács határozata a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunkáról szóló 1930. évi egyezménye 2014. évi jegyzőkönyvének a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéshez kapcsolódó vonatkozások tekintetében az Európai Unió érdekében történő megerősítésére a tagállamoknak adott felhatalmazásról

b) Tervezet – A Tanács határozata a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunkáról szóló 1930. évi egyezménye 2014. évi jegyzőkönyvének a szociálpolitikai vonatkozások tekintetében az Európai Unió érdekében történő megerősítésére a tagállamoknak adott felhatalmazásról

= **A határozatok elfogadása**

A CSEH KÖZTÁRSASÁG NYILATKOZATA

„A Cseh Köztársaság teljes mértékben támogatja a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunkáról szóló, 1930. évi egyezményének 2014. évi jegyzőkönyvét.

A Cseh Köztársaságnak azonban továbbra is kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy az EU kizárólagos hatáskörrel rendelkezne a jegyzőkönyv hatálya alá tartozó területen, különös tekintettel az EUMSZ 82. cikke (2) bekezdésének és 153. cikke (2) bekezdésének szövegére (mely rendelkezések lehetővé teszik az Európai Parlament és a Tanács számára minimumszabályok, illetve -követelmények megállapítását), valamint az EU Bíróságának 2/91. sz. véleményére, melyben – kimondottan az ILO-val összefüggésben – azt állapította meg, hogy a nemzetközi megállapodásokban szereplő rendelkezések jellegüknél fogva nem érintik az EU által elfogadott szabályokat, amennyiben mind a szóban forgó megállapodás, mind pedig az uniós jog megállapít szabályozási minimumokat."

A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁGNAK A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG, MAGYARORSZÁG ÉS ROMÁNIA TÁMOGATÁSÁVAL TETT NYILATKOZATA

„A Bizottság két javaslatot terjesztett be a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunkáról szóló 1930. évi egyezménye 2014. évi jegyzőkönyvének azon részek vonatkozásában az Európai Unió érdekében történő megerősítésére a tagállamoknak adott felhatalmazásról szóló tanácsi határozatokra, melyek az Unió hatáskörébe tartoznak 1) az EUMSZ 153. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja, vagy 2) az EUMSZ 82. cikkének (2) bekezdése értelmében. A tanácsi határozatok eljárási jogalapjaként az EUMSZ 218. cikke (6) bekezdése a) pontjának v. alpontja van megadva.

A Németországi Szövetségi Köztársaság kiemeli a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunkáról szóló 1930. évi egyezménye 2014. évi jegyzőkönyvének jogi és politikai jelentőségét. Kifejezetten támogatja egyrészt az eszközök céljait, másrészt azt, hogy a jegyzőkönyvet minden tagállam erősítse meg az Unió érdekében is, harmadrészt a tagállamok felkérését a megerősítésre, továbbá mihamarabb el fogja indítani Németországban a megerősítési folyamatot.

Mindazonáltal az alapul szolgáló eljárási normákkal kapcsolatban eltérő jogi vélemények születtek, melyeket még nem sikerült összehangolni. Németország álláspontja szerint az EUMSZ eljárási jogalapként alkalmazott 218. cikkének (6) bekezdése nem felel meg a célnak. Mindazonáltal a jegyzőkönyv jogi és politikai jelentősége miatt a Németországi Szövetségi Köztársaság készen áll jóváhagyni a beterjesztett javaslatokat, és eltekinteni a 2014. október 23-i írásbeli észrevételében leírt eljárási fenntartásoktól. Ennélfogva a Németországi Szövetségi Köztársaság jóváhagyja ezt a határozatot, az EUMSZ 218. cikke (6) bekezdésének értelmezésével kapcsolatos jogi véleménye ellenére.

A szövetségi kormány meg kívánja ragadni az alkalmat arra, hogy a tagállamokkal és az Európai Bizottsággal megvizsgálja, hogyan lehetne összeegyeztetni egyrészt az uniós tagállamoknak mint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet autonóm tagjainak eljárási érdekeit, másrészt az Európai Uniónak mint a közösségi vívmányok őrének érdekeit.”

ÍRORSZÁG NYILATKOZATA

„Írország hangsúlyozni kívánja, hogy teljes mértékben támogatja a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunkáról szóló egyezményének 2014. évi jegyzőkönyvét.

Írország azonban egyértelművé kívánja tenni, hogy álláspontja szerint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunkáról szóló 1930. évi egyezménye 2014. évi jegyzőkönyvének a jegyzőkönyv 1–4. cikke szerinti, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéshez kapcsolódó vonatkozások tekintetében az Európai Unió érdekében történő megerősítésére a tagállamoknak adott felhatalmazásról szóló tanácsi határozat csak azon területekre érvényes, melyek az EU kizárólagos hatáskörébe tartoznak, amennyiben a jegyzőkönyv az uniós közös szabályokat érintheti.”

A MÁLTAI KÖZTÁRSASÁG NYILATKOZATA

„A Máltai Köztársaság teljes mértékben támogatja a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunkáról szóló 1930. évi egyezménye 2014. évi jegyzőkönyvének tartalmát, és szándékában áll azt megerősíteni.
A Máltai Köztársaságnak azonban határozott jogi és eljárási fenntartásai vannak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet jegyzőkönyve megerősítésére a tagállamoknak adott felhatalmazásról szóló két tanácsi határozati javaslattal kapcsolatban.

A Máltai Köztársaság álláspontja szerint a jegyzőkönyv által lefedett területekből eredően az EU-nak nincs kizárólagos hatásköre, lévén hogy az EUMSZ 82. cikkének (2) bekezdése és 153. cikkének (2) bekezdése lehetővé teszi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, hogy szabályozási minimumokat állapítson meg, valamint figyelembe véve a Bíróság 2/91. sz. véleményét, melyben kifejezetten a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet vonatkozásában megállapította, hogy a nemzetközi megállapodások rendelkezései jellegüknél fogva nem érintik az EU által elfogadott szabályokat, ha a megállapodás és az uniós jog is megállapít szabályozási minimumokat. Ennélfogva felmerül a kérdés, hogy a javasolt tanácsi határozatok szükségesek, illetve megfelelőek-e. Ezenfelül a Máltai Köztársaság sajnálatosnak tartja a határozatok szükségességének igazolására szolgáló részletes bizottsági elemzés hiányát a hatáskörök elosztására vonatkozóan, valamint a végső szövegben a pontatlanságot a gyakorolt (kizárólagos vagy megosztott) hatáskörök mértékének leírását illetően.

Ezenfelül a Máltai Köztársaság még mindig nincs meggyőződve arról, hogy az EUMSZ 218. cikke (6) bekezdésének eljárási jogalapként való alkalmazása megfelelő lenne, mivel az EUMSZ 218. cikkének (6) bekezdése kimondja, hogy a Tanács „a főtárgyaló javaslata alapján” határozatot fogadhat el az Unió és nemzetközi szervezetek közötti megállapodások megkötéséről. Főtárgyaló kinevezésére a Tanács határozata alapján kerülhet sor, amint erről az EUMSZ 218. cikke (3) bekezdésének második fele rendelkezik. A fenti jegyzőkönyvvel kapcsolatban tanácsi határozattal nem adtak megbízatást a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 103. ülésén a jegyzőkönyv megtárgyalására és elfogadására. Ennélfogva az EUMSZ 218. cikke (6) bekezdésének eljárási jogalapként való alkalmazása legalábbis megkérdőjelezhető.

A fenti jogi fenntartások ellenére a Málta által teljes mértékben támogatott jegyzőkönyv jelentősége miatt a Máltai Köztársaság úgy döntött, hogy az e határozatokkal kapcsolatos szavazáskor tartózkodik.”

AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG NYILATKOZATA

„Az Egyesült Királyság rögzíteni kívánja, hogy támogatja a kényszermunkáról szóló 1930. évi egyezmény 2014. évi jegyzőkönyvét, valamint azt is, hogy szándékában áll azt megerősíteni.

Az Egyesült Királyság rögzíteni kívánja, hogy álláspontja szerint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunkáról szóló 1930. évi egyezménye 2014. évi jegyzőkönyvének *a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéshez kapcsolódó vonatkozások tekintetében az Európai Unió érdekében történő megerősítésére a tagállamoknak adott felhatalmazásról szóló tanácsi határozatban* említett területet illetően az Uniónak nincs a jegyzőkönyvből eredő kizárólagos külső hatásköre. Ennek megfelelően nem volt követelmény, hogy a tagállamok ilyen szintű felhatalmazást kapjanak a jegyzőkönyvnek az Unió érdekében történő megerősítésére. Ennek megfelelően a tagállamoknak lehetőségük kellett volna hogy legyen arra, hogy saját jogon mérlegeljék a jegyzőkönyv megerősítését.

Továbbá az Egyesült Királyság álláspontja szerint *a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéshez kapcsolódó vonatkozásokról szóló tanácsi határozatra*, lévén hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe értelmében javasolt intézkedésről van szó, a Szerződésekhez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló (21.) jegyzőkönyv vonatkozik.

Ennek megfelelően az Egyesült Királyság az álláspontja szerint automatikusan nem köteles – amint azt a (9) preambulumbekezdés sejteti – részt venni a tanácsi határozatban pusztán annak okán, hogy az emberkereskedelem megelőzéséről és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről szóló 2011/36/EU irányelvben, valamint a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló 2012/29/EU irányelvben részt vesz.

Ennek eredményeként az Egyesült Királyság nem gyakorolja a (21.) jegyzőkönyv szerinti jogát, hogy részt vegyen a *Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunkáról szóló 1930. évi egyezménye 2014. évi jegyzőkönyvének a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéshez kapcsolódó vonatkozások tekintetében az Európai Unió érdekében történő megerősítésére a tagállamoknak adott felhatalmazásról szóló tanácsi határozatban*."

A 42. „A" napirendi ponthoz:

a) Tervezet – A Tanács határozata az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás négyéves időszakra történő megállapításáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról
= **A határozat elfogadása**

b) Tervezet – A Tanács rendelete az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás négyéves időszakra történő megállapításáról szóló jegyzőkönyv szerinti halászati lehetőségek elosztásáról
= **A rendelet elfogadása**

c) Tervezet – A Tanács határozata az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás négyéves időszakra történő megállapításáról szóló jegyzőkönyv megkötéséről
= **Az Európai Parlament egyetértésének kérése**

LENGYELORSZÁG NYILATKOZATA
a halászati lehetőségek elosztásáról szóló rendeletben szereplő elosztási kulcsról

„Lengyelország újólag hangsúlyozza, hogy az EU és Mauritánia közötti jegyzőkönyv alapján az Unió rendelkezésére álló halászati lehetőségeket uniós finanszírozásban részesülő uniós halászflották részére szerezték be. Éppen ezért a rendelet 1. cikkében megállapított kvóták és elosztott engedélyek – különösen a 6. és 7. kategória esetében – nem teremtenek semmiféle precedenst a jövőbeli jegyzőkönyvek számára. A Bizottság gyakran vagy rendszeresen kap felkérést arra, hogy kövesse nyomon a 6. és 7. kategóriában szereplő halászati lehetőségek kihasználtsági arányát abból a célból, hogy az 1. cikk (2) és (3) bekezdésében említett újraelosztási mechanizmust kellő időben alkalmazni lehessen a szóban forgó halászati lehetőségek teljes mértékű kihasználása és az érintett flották folyamatos tevékenységének biztosítása érdekében."

A BIZOTTSÁG NYILATKOZATA

„A Bíróság a C-103/12. sz. és a C-165/12. sz. (Európai Parlament és Bizottság kontra Tanács) egyesített ügyekben hozott ítéletével egyértelműen megerősítette, hogy a külső halászati megállapodások megkötésére vonatkozó határozatok teljes mértékben az EUMSZ (218. cikkében meghatározott alkalmazandó eljárással, vagyis a megállapodások megkötéséről szóló határozatok tekintetében a 218. cikk (6) bekezdése a) pontjának v. alpontjával együtt értelmezett) 43. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartoznak, és elutasította azt az álláspontot, miszerint az ilyen határozatok az EUMSZ 43. cikke (3) bekezdésének hatálya alá tartozhatnak.

A Mauritániai Iszlám Köztársasággal létrejött fenntartható halászati partnerségi megállapodáshoz csatolt új jegyzőkönyv aláírásáról és megkötéséről szóló határozat kapcsán a Bizottság sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Tanács a jogalapot az EUMSZ 218. cikke (5) bekezdésével, (6) bekezdésének a) pontjával és (7) bekezdésével együtt értelmezett 43. cikke (2) bekezdéséről az EUMSZ 218. cikke (5) bekezdésével, (6) bekezdésének a) pontjával és (7) bekezdésével együtt értelmezett 43. cikkére (a bekezdés megjelölése nélkül) módosította, ezért fenntartja az eredeti javaslatát."

<u>A 46. „A" napirendi ponthoz</u>: **A Bizottság 2015. szeptember 15-i felhatalmazáson alapuló határozata az 1104/2011/EU európai parlamenti és tanácsi határozatnak a felelős PRS-hatóságok által betartandó közös minimumszabályok tekintetében történő kiegészítéséről**

= **Tájékoztatás arról, hogy a Tanács nem kíván kifogást emelni a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen**

A TANÁCS NYILATKOZATA

„A Tanács ismételten kijelenti, hogy a Galileo-program alapján létrehozott, jelenleg telepítés alatt álló rendszer stratégiai jelentőséggel bír, csakúgy mint a program minden vonatkozásának pontos célkitűzései. A program egyik szolgáltatása, a hatóságilag szabályozott szolgáltatás (Public Regulated Service vagy PRS) nyújtása kizárólag a kormányok által engedélyezett felhasználók részére, olyan meghatározott alkalmazások céljaira van fenntartva, amelyek a szolgáltatás magas szintű folyamatosságát igénylik. Az Európai Unió lehetőséget teremtett arra, hogy egyes harmadik országok és nemzetközi szervezetek a velük kötött különleges megállapodások révén a hatóságilag szabályozott szolgáltatás felhasználóivá váljanak. Ezzel összefüggésben a Tanács úgy véli, hogy mielőbb foglalkozni kell Norvégia és az Egyesült Államok arra irányuló kérelmével, hogy hozzáférjenek a hatóságilag szabályozott szolgáltatáshoz; ennélfogva a Tanács támogatja, hogy mielőbb és egymással párhuzamosan megkezdődjenek a tárgyalások mind a két féllel, amint a Tanács elfogadja a vonatkozó tárgyalási megbízatásokat. A Tanács szorgalmazza, hogy e megállapodások lehetőséget adjanak a hatóságilag szabályozott szolgáltatáshoz történő hozzáférésre mind közeli együttműködő partnerünk, a Galileo földi infrastruktúrája jelentős elemeinek otthont adó Norvégia, mind pedig a Navstar GPS-t üzemeltető Egyesült Államok számára; továbbá kiemeli, hogy gyümölcsöző kétoldalú együttműködés kialakítására van szükség. Az Egyesült Államokkal folytatott együttműködésben ezenfelül törekedni kell – a pénzügyi és operatív korlátok figyelembe vételével – a Galileo és a GPS közötti optimális átjárhatóság megteremtésére."

AUSZTRIA NYILATKOZATA

„Ausztria úgy véli, hogy a közös minimumszabályokkal kapcsolatos határozatot, amely az 1104/2011/EU határozatnak az EUMSZ 290. cikkével együtt értelmezett 8. cikkének (2) bekezdésén alapul, ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (L sorozat), amennyiben az említett határozat nem tartalmaz minősített adatokat.

A Bizottság és a tagállamok szakértői között e jogi aktussal kapcsolatban tartott előkészítő konzultációk során Ausztria több alkalommal előterjesztette a fenti, indokolással ellátott álláspontját, és alternatívákat is javasolt a Bizottság által választott megoldás helyett.

Ausztria elismeri, hogy a jelenlegi szöveg az alábbiak tekintetében figyelembe veszi jogi aggályait:

i. már a címből egyértelműen kiderül, hogy a közös minimumszabályokkal kapcsolatos határozat nem „módosítja" az alap-jogiaktust (1104/2011/EU határozat), hanem csupán „kiegészíti" azt;

ii. az indokolás 3. részében megállapítást nyer, hogy a jogi aktus a jelen eset különleges körülményeire (különösen az érintett témák bizalmas természetére) való tekintettel nem kerül kihirdetésre.

Ausztria azonban úgy véli, hogy e sajátos jogi kontextusra való tekintettel ki kell hirdetni a közös minimumszabályokat (amennyiben azok nem tartalmaznak minősített adatokat). Bár az indokolás fent említett 3. része kizárja egy olyan jövőbeli gyakorlat bevezetését, amelynek keretében a Bizottság rendszeresen nem hirdetné ki a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat, szükséges felhívni a figyelmet a közös minimumszabályokkal kapcsolatos határozatnak egy további aggasztó következményére: kihirdetés hiányában a határozatnak nem lehet kötelező ereje a magánszemélyekre és a vállalatokra nézve, és egyáltalán nem világos, hogy ilyen körülmények között a nemzeti PRS-hatóságok hogyan tudnák teljesíteni a közös minimumszabályoknak való megfelelésre vonatkozó kötelességüket.

Ausztria úgy véli, hogy ezek a jogi aggályok kiküszöbölhetők azáltal, ha az 1104/2011/EU határozat, illetve a közös minimumszabályokkal kapcsolatos határozat (lásd ennek 18. cikkét) még a PRS-rendszer működésének megkezdése előtt felülvizsgálatra kerül."